

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců JUDr.Jitky Hroudové a Mgr.Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **Ing.J. D.**, bytem proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, Praha 5 v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7.1.2011 čj: 000486/2011/KUSK

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 7.1.2011 čj: 000486/2011/KUSK se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2.000,-Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 7.1.2011 čj: 000486/2011/KUSK, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzen platební výměr č. 19/2009 ze dne 16.11.2009, který byl vydán

Úřadem městysu Ch.... ve věci vyměření poplatku za komunální odpad za období roku 2009. Žalobce v podané žalobě poukázal na ustanovení § 10b odst. 1 zákona o místních poplatcích a namítl, že není fyzickou osobou, která má v obci Ch... trvalý pobyt, není ani fyzickou osobou, která by v této obci vlastnila stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci. Žalobce vlastní v uvedené obci nemovitost č.p. 34, jde o zdevastovaný bývalý statek, jehož součástí je i rodinný domek, který je však nepoužitelný. Tato nemovitost nebyla určena k individuální rekreaci a ani k individuální rekreaci neslouží. Nesplňuje ani podmínky vyhlášky č. 268/2009 Sb. o technických požadavcích na stavby, objekt je neobydlen. Pokud správní orgány argumentují tím, že v objektu jsou garáže, které žalobce pronajímá, uvedl, že z uvedeného nájmu platí řádně daň, tato skutečnost nic nemění na tom, že předmětný objekt není určen ani nesouží k individuální rekreaci.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě popsal průběh řízení předcházejícího vydání napadenému rozhodnutí, poukázal na to, že žalobce nepopírá vlastnictví ke stavbě č.p. 34 nepopírá ani to, že stavba mu slouží k pravidelným opakovaným pobytům, při kterých provádí rekonstrukci nemovitosti na trvalé bydlení a také k podnikání, když tuto nemovitost za úplatu pronajímá. Poplatek by se nevybíral pouze v případě trvalého nebo dlouhodobého nevyužívání stavby. Důvodem pro osvobození od poplatků není ani skutečnost, že dle tvrzení žalobce budova nesplňuje stavebně technické a hygienické podmínky pro užívání staveb. Městys Ch.. vycházel z veřejné evidence a ze skutečností, které jsou mu známy z jeho činnosti, tedy z toho, že žalobce vlastní nemovitost v katastru obce, tu opravuje, za úplatu pronajímá a vytvořil si úsudek o předběžné otázce ohledně užívání nemovitosti. Vyšel ze skutečného účelu užívání nemovitosti. Dále správní orgány vycházely ze stanoviska veřejného ochránce práv, týkajícího se poplatků za komunální odpad. Pokud by žalobce nebyl poplatníkem místního poplatku, byl by poplatníkem za komunální odpad podle § 17a zákona č. 185/2001 Sb., který má však sazby vyšší. Navrhl zamítnutí podané žaloby.

Při jednání u Městského soudu v Praze setrvali účastníci na svých stanoviscích, žalobce zdůraznil, že nemůže platit poplatek 2x, když jeden platí v místě svého trvalého bydliště. Zástupce žalovaného odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a vyjádření k podané žalobě.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že platebním výměrem č. 19/2009 ze dne 16.11.2009 vyměřil Úřad městysu C.... žalobci s odkazem na § 14 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“) místní poplatek za komunální odpad za období roku 2009 ve výši, -Kč a zvýšení uvedeného poplatku v částce, -Kč. Celková výše poplatku byla tedy stanovena částkou, -Kč. V odůvodnění správní orgán uvedl, že podle § 10b odst. 1 zákona o místních poplatcích je poplatníkem fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt a fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, nacházející se na území obce, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba. Vzhledem k tomu, že poplatník vlastní na území městysu Ch.... nemovitost č.p. 34, ve stanovené lhůtě s platností místní poplatek neuhradil, byl mu vyměřen nejen uvedený místní poplatek, ale tento poplatek byl zvýšen o částku, -Kč.

Proti tomuto platebnímu výměru podal žalobce odvolání, ve kterém uvedl, že v obci koupil zdevastovaný bývalý statek, jehož součástí je i rodinný domek č.p. 34. Ten je však zdevastován, nemá sociální zařízení, není napojen na kanalizaci, vodu ani elektřinu. V obci nemá odvolatel trvalé bydliště ani se tam nezdržuje, poukázal na to, že se nemohl seznámit s obecně závaznou vyhláškou obce. Odpad vzniklý při provádění oprav nemovitosti je ukládán do kontejneru, za jehož odvoz na příslušné skládky platí. Komunální odpad nemá. Navíc se odvoz komunálního odpadu neprovádí.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný správní orgán rozhodnutím ze dne 7.1.2011 čj: 000486/2011/KUSK, kterým odvolání zamítl a napadený platební výměr potvrdil. V odůvodnění žalovaný uvedl, že poplatníkem je i fyzická osoba, která vlastní rodinný dům, který není využíván k bydlení, ale slouží k rekreaci, bez ohledu na původní určení. Tvzení, že není poplatníkem poplatku nedokládají ani fotokopie faktur za odvoz a uložení stavební sutě, neboť jsou z roku 2007 a 2008. Tvzení poplatníka, že objekt je neobydlen, vyvrací sám poplatník tím, že ze získaného nájemného odvádí řádně daň z příjmů. Dále žalovaný uvedl, že obec zajišťuje souhrn činností ve prospěch svých obyvatel, pokud by měla v úmyslu vynechat skupinu obyvatel z placení poplatku, lze využít institutu osvobození. Navíc je poplatníkem uváděno využívání objektu. K úhradě místního poplatku nemusí být poplatník vyzván, splatnost vyplývá z obecně závazné vyhlášky obce. V případě, že ve lhůtě splatnosti není poplatek zaplacen, vydává obec platební výměr, jako sankční opatření může výši poplatku zvýšit až na trojnásobek. Toto zvýšení umožňuje ustanovení § 11 zákona o místních poplatcích. Odvoz komunálního odpadu je prováděn z nádob označených známkou příslušné společnosti, která službu provádí, známka je vydána oproti zaplacení místního poplatku.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Kdo je poplatníkem místního poplatku za odvoz komunálního odpadu upravuje ustanovení § 10b odst.1 zákona o místních poplatcích Podle § 10b odst. 1 písm. a) zákona o místních poplatcích je poplatníkem fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt. Podle § 10b odst. 1 písm. b) je poplatníkem místního poplatku i fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce je vlastník nemovitosti č.p. 34 v obci Ch..., kde nemá trvalé bydliště. Je tedy zřejmé, že nemůže být poplatníkem Podle § 10b odst. 1 písm. a) zákona o místních poplatcích.

Bylo třeba posoudit, zda žalobce je poplatníkem podle § 10b odst. 1 písm. b) zákona o místních poplatcích, podle něhož, jak bylo již uvedeno, je poplatníkem předmětného místního poplatku i fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba.

Z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by předmětná nemovitost byla nemovitostí, která je určena k individuální rekreaci, kdy jde o bývalý statek, jehož součástí je rodinný dům, který běžně slouží k trvalému bydlení. Z ustanovení § 10b odst. 1 písm. b) zákona o místních poplatcích však vyplývá, že poplatníkem není jen ten vlastník, který má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, tedy stavbu, která je podle stavebních předpisů určena k individuální rekreaci. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že poplatníkem je i ta fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu, která slouží k individuální rekreaci. Za stavbu sloužící k individuální rekreaci je nutno považovat stavbu, která sice podle stavebních

předpisů není k individuální rekreaci určena, fakticky však k individuální rekreaci slouží. Poplatníkem místního poplatku je pak fyzická osoba, která vlastní takovou stavbu, která slouží, tedy je fakticky využívána, k individuální rekreaci, a to bez ohledu na to, zda jde o stavbu, která je k individuální rekreaci určena.

Lze uzavřít, že v daném případě je zřejmé, že žalobce není fyzickou osobou, která by měla v obci trvalý pobyt, není ani fyzickou osobou, která má ve vlastnictví stavbu, která je určena k individuální rekreaci. Bylo na místě posoudit, zda žalobce je fyzickou osobou, která má ve vlastnictví stavbu, která fakticky slouží, fakticky je využívána, k individuální rekreaci. V tomto směru se však ve spisovém materiálu nenacházejí žádné podklady ani důkazy, ze kterých by bylo možno dovodit, že žalobce nemovitost č.p 34 fakticky užívá k individuální rekreaci. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by správní orgány zjišťovaly, na kolik žalobce předmětnou nemovitost v roce 2009 užíval, jakým způsobem tak činil. Z pouhé skutečnosti, že žalobce pronajímá garáže v předmětném objektu, nelze dovodit, že by žalobce předmětnou nemovitost využíval k individuální rekreaci. Samotné užívání nemovitosti žalobcem nebylo prokázáno ani v souvislosti s tím, že žalobce provádí postupné opravy předmětné nemovitosti, když sám žalovaný poukázal na to, že faktury, které žalobce předložil v rámci správního řízení, prokazující odvoz stavební suti vznikající z titulu stavebních prací, jsou z období let předcházejících roku 2009.

Z výše uvedených důvodů má soud za to, že jak napadené rozhodnutí, tak platební výměr, byly vydány na základě neúplně zjištěného stavu věci, když nebylo žádnými konkrétními důkazy doloženo, že žalobce je poplatníkem předmětného místního poplatku z titulu toho, vlastní v obci stavbu, která slouží k individuální rekreaci. Z tohoto pohledu byla shledána důvodnou námitka, v níž žalobce poukazuje na to, že jde o objekt, který není obydlen, tedy není užíván.

Pokud žalobce v podané žalobě poukazoval na to, že předmětná nemovitost nesplňuje podmínky, jsou stanoveny vyhláškou č. 268/2009 Sb., jde o námitky, které shledány důvodnými nebyly, předmětem řízení o místním poplatku není zjištění, na kolik určitý objekt splňuje či nesplňuje podmínky pro užívání, předmětem takového řízení není ani otázka, zda nemovitost je využívána v souladu se stavebně právními předpisy. I v případě, kdy je nemovitost fakticky využívána k individuální rekreaci, ačkoliv nejde o stavbu, která je k takovému účelu určena, je vlastník takové nemovitosti poplatníkem místního poplatku. Je však třeba prokázat, že takováto nemovitost k tomuto účelu skutečně užívána. Nelze souhlasit se žalobcem ani v tom, že nemůže platit poplatek dvakrát. Taková situace může nastat, neboť fyzická osoba může platit jak poplatek v místě trvalého pobytu, tak v místě, kde vlastní nemovitosti určené či užívané k rekreaci. Je však třeba mít rozhodné skutečnosti ze prokázané.

Výrok o nákladech je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), žalobce měl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představují částku 2.000,-Kč za soudní poplatek zaplacený žalobcem z podané žaloby v kolcích, když ostatních nákladů se žalobce výslovně vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6.března 2014

JUDr.Hana Veberová
předsedkyně senátu